

van onzen kant, het niet waarschijnlijk genoeg vinden om er wat anders dan kluchtigs over te kunnen accepteren. Trouwens, het heele boek door voelen wij de wanverhouding tusschen de, voor luchtige scherts alleen maar goede bedenkzels en 't gemis aan jool of ironie, waarmee die behandeld worden. Een satire op algemeen bekende toestanden in onze kunstenaarswereld mag *Groote Meesters* dan ook allermint heeten. 't Boek schijnt met vliegende pen geschreven. Bespottelijk zijn de vergissingen van den auteur, waar hij vreemde woorden gebruikt.

Kent hij geen talen of is alles maar slordigheid? Dan is het wel zéér kras. Toch willen we dat wel aannemen omdat hij ook andere vergissingen maakt. Fred. van Hull krijgt zijn copie tamelijk goed betaald, al schrijft hij niets dan gemeenplaatsen. Thorn Prikker deelt mede dat 's mans dochter dat wel begreep en doet dit aldus: „Ze had het nooit zoo gesnapt... dat daar een enorme fictie ligt besloten in het begrip „publiciteit”.... Zoo zag ze Van Hull, die ze gewaardeerd wist en geroemd met allerlei door een lang gebruik plat getreden *euphemismen*, aan. Euphemismen of aforismen? en wat dan te denken van „platgetreden”? Elders heeft hij 't over Van Hull's *ostensiviteit* (lees: ostentatie). Pag. 126 lezen we: „Met trots dacht ze aan haar Themis-gelaat, als ze zich-zelve *naakt en bloot* in het slaggewoel der revolutie zag. En epische wraakgedachten beklemden haar hart...” Van Hull maakt voorbereidselen voor een zelfvergoderijtje. Thorn Prikker zegt dat zóó: „de *æra* van *platonische* voorbereiding in den vorm van druktemaken... was nu voorbij.” Op dezelfde pagina staat dat de puntjes nog niet waren uitgevonden (n.m.l. dat de schrijvers er nog geen misbruik van maakten om leegheid voor diepzinnigheid te laten doorgaan) en we hebben al door hem gehoord van een jongmensch, dat Van Hull aan zijn blad zou hebben moeten vervangen en dat enkel puntjes schreef! Maar nu nog wat Fransche woorden: *attaque* (161), *comble* van onhebbelijke *affectie* (167) — bedoeld is affectatie misschien; *heure de bergère* (186); „Van Hull had de gewoonte... vol zelfbewust *imperialisme*... het bandje

(van een krant voor zijn dochter) af te scheuren” (187); „de beroemdheid van het *fetichisme* der publiciteit ontdaan” (199); een jongen, die vermoedt dat het buitengewone in de straat van den fijschilder komt, posteert zich „vol vertrouwen in zijn *dogma*” (210); gauw daarna lezen we *enpocheerde* (213); Van Hull heeft het gevoel „den *Bacchus* der kunstelijke populariteit te zijn” (222); een schilderij is waard wat een gek, een *melo-maan* (!!!) er voor geven wil (265); Henriette gaat op een plechtige opening eener expositie rondwandelen met een werkman. De burgerluidjes ergeren zich daaraan maar zij... „voelde dat zij *furor* maakte” (290); dan nog weer eens affectie voor affectatie en op de volgende bladzijde nog weer eens. Wordt een schrijver hulde bewezen, dan vindt Th. P. dat hij wordt „*ingehuldigd*” (207 en 208). Henriette denkt aan een vers van Clara Muller „dichtregels *warrelden* op in haar brein als de *mystisch juiste* expressie van haar bewustwording en dat dreunde in haar als de *maatslag van den gong*, waarmee ze haar nieuwe toekomst tegemoet vloog” (178, 179.) We zullen 't nu maar hierbij laten. Zulk slordig werk moet niemand laten drukken, allermint wie over oppervlakkigheid een satyriek boek tracht te geven. Naast den onmogelijk onbenulligen Van Hull, leeft de vooruitstrevende, vrije vrouw Henriette, met merkbare voorliefde door den schrijver geteekend. Haar vader doorgrondend, lijdt het arme meisje onder diens tyrannie en dat heeft Thorn Prikker wel goed ons laten voelen. Jammer dat zij op die tentoonstelling zoo aanstellerig gaat doen. Me dunkt, dit is niet uit haar aard verklaarbaar, doch aan een gril van den auteur te wijten.

Aardige bedenkzels, hier en daar, zijn al te oppervlakkig behandeld. Geen pakkende satire werd dit boek, dat de jonge schrijver door een beter doorwerkten roman moge laten volgen. Als hij zich den tijd gunt, geeft hij ons misschien nog wel eens wat heelemaal goeds.

F. L.